

Як Олег Петрович став Олегом Петровичем

Пані Оксана Грушевська пила зелений чай з коржиками та свіжою полуницею. Аж тут хтось подзвонив у двері. Пані Грушевська любила гостей, тож радо пішла відчиняти. На порозі стояв сусід Петро Іванович, а в руках він тримав коробку з тортом.

— Можна до вас? — сором'язливо усміхнувся він.

— Звісно, це так мило з вашого боку! Вишневий — мій улюблений, а в мене якраз свіжий чай! — і пані Оксана запросила гостя до столу.

Петро Іванович геть зніяковів, почервонів та, зрештою, поставив пакунок на стіл. Господиня взяла ножа, щоб нарізати торт, аж тут в коробці щось зашаруділо. Петро Іванович швиденько прикрив її обома руками.

— Вибачте, але це не зовсім торт! — мовив сусід майже пошепки.

Пані Оксана відповіла так само:

— Мені здається, що це взагалі не торт. Ви хоч самі знаєте, що там всередині?

— Так.

— І ви навіщо принесли це мені?

— Так.

— Ну, то, може, покажете?

— Так, — утретє погодився Петро Іванович і розкрив коробку.

Там на купці зеленої травички сиділа (чи лежала) черепаха.

Пані Грушевська настромила на ніс окуляри і з цікавістю поглянула на рептилію.

— Який чудовий представник Testudo graeca, або грецька суходільна черепаха! — вона задоволено потерла долоні. Нахилилася нижче. — А що це в нас на панцирі? Невже тріщина?

— От власне, так, — учетверте погодився сусіда. — Розумієте, я підбрав її на вулиці, вона звалилася з тротуару на проїжджу частину! Може, вона звідкись випала, чи хтось наступив, а ви ж ветеринар.

— Я веду гурток біології, — виправила його пані Оксана.

— Ну то я ж і кажу, розумієтеся на тваринах. Тому і приніс до вас.

Поки вони з'ясовували, що вчити дітей і лікувати тварин — це різні речі, черепаха полишила коробку, підійшла до мисочки з полуницею, витягла шию, яка враз зробилася довгою-предовгою, і почала принюхуватись. А наступної миті черепаха зробила «Гам!» і згамала половину найбільшої ягоди. Червона м'якоть полуниці заляпала черепасі носа й очі, але це не заважало їй ласувати ягодами. Якщо не знати, що вона вкусила звичайну ягідку, можна було уявити, що це монстр-рептилоїд, який щойно когось роздер на шмаття.

— Оце так пащека, майже як вся голова! А перемурзалася, точно як Олег із 6-В: той теж аж труситься за полуницями! — здивувалася пані Грушевська. Потім вона взяла черепаху до рук і оглянула зусібіч. — То ти в нас хлопчик! До речі, Петре Івановичу, ви вже дали ім'я своїй знахідці?

— Та коли? Я ж щойно її, тобто його, знайшов і одразу до вас, тільки й устиг, що в супермаркеті коробку від торта випросити.

— Що ж, раз він такий любитель полуниць, як Олег, буде Олегом. Але ж ви його врятували, то назвемо по батькові на вашу честь — Петровичем! А тріщина на панцирі — це не травма, то від нестачі кальцію і вітаміну D3. Облаштуємо Олега Петровичу затишне місце з ультрафіолетовою лампою, будемо годувати по науці — і скоро тріщина затягнеться. Лампу, до речі, придбаєте ви.

Вчителька навіть вдома є вчителькою, тож Петро Іванович пішов виконувати домашнє завдання. А пані Оксана Грушевська засіла в інтернеті, щоб знайти якомога більше інформації про догляд за черепаками.

Олег Петрович і піраміда Томатонса

Олегу Петровичу у пані Оксани жилося добре. Він вільно гуляв квартирою. Коли хотів тепла, мостився на чорний шмат антрациту (це кам'яне вугілля), який для нього поставили під ультрафіолетовою лампою. Просто тобі черепашиний солярій! Поряд був ящик із піском, у який Олег Петрович любив закопуватися. У мисочці нізвідки з'являлися то морква, то полин, то капуста, — не життя, а суцільна насолода! Жив, як фараон у Єгипті — тепло, сухо, смачно і щодня красива жінка йому кланяється. А одного разу посеред квартири вироста справжнісінька піраміда!

Трапилося це так.

Крім Олега Петровича у пані Грушевської була ще рідна сестра — пані Наталя Вернидуб. І якщо пані Оксана любила біологію й вела в бібліотеці гурток для школярів, то пані Наталя любила лише ботаніку. Вона мала будиночок у селі й вирощувала там дивовижні квіти, овочі та фрукти. Тож привозила гостинці до сестри, бо пані Оксана любила кухонні розваги.

Того дня пані Наталя зателефонувала до сестри і попередила, що вони з чоловіком везуть їй повний багажник помідорів.

Пані Грушевська була на роботі, та її сестра мала власний ключ від квартири. Тож пані Оксана попросила родичів висипати помідори гіркою на простирадло в кімнаті.